32000R1685

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1685/2000, 28. juuli 2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta, ([1]) eriti selle artikli 30 lõiget 3 ja artikli 53 lõiget 2,

pärast konsulteerimist asutamislepingu artikli 147 alusel moodustatud komiteega, põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komiteega ning kalanduse ja akvakultuuri struktuurikomiteega,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EMÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta) ([2]) artikli 1 lõikes 3 on sätestatud, et maaelu arengu meetmete puhul, mis on ühendatud meetmetega, mille eesmärgiks on edendada arengus mahajäänud piirkondade arengut ja struktuurilist kohandamist (eesmärk 1), ja meetmetega, mille eesmärgiks on toetada struktuurilisi raskusi kogevate piirkondade majanduslikku ja sotsiaalset ümberkorraldamist (eesmärk 2) asjaomastes piirkondades, tuleb arvesse võtta struktuurifondide raames antava ühenduse toetuse konkreetseid sihte vastavalt määruses (EÜ) nr 1260/1999 sätestatud tingimustele. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 2 määratakse kindlaks meetmed, mida maaelu arengu toetus võib hõlmata.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1783/1999 (Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta) ([3]) artiklis 2 määratakse kindlaks meetmeliigid, mille finantseerimist ERF võib toetada.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1784/1999 (Euroopa Sotsiaalfondi kohta) ([4]) artiklis 3 määratakse kindlaks meetmeliigid, mille finantseerimist Euroopa Sotsiaalfond võib toetada.

(4) Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1263/1999 (Kalanduse Arendusrahastu kohta) ([5]) artiklis 2 määratakse kindlaks meetmeliigid, mille finantseerimist Kalanduse Arendusrahastu võib toetada. Nõukogu määruses (EÜ) nr 2792/1999 ([6]) kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord.

(5) Määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 30 lõikes 3 on sätestatud, et abikõlblike kulutuste suhtes kohaldatakse asjakohaseid siseriiklikke eeskirju, välja arvatud juhul, kui komisjon peab vajalikuks vastu võtta eeskirjad ühenduse tasandil; teatavate meetmete puhul peab komisjon vajalikuks vastu võtta abikõlblikke kulutusi käsitlevad ühiseeskirjad, et tagada struktuurifondide ühtne ja õiglane rakendamine ühenduses. Teatavat meedet käsitleva eeskirja vastuvõtmine ei mõjuta seda, millised eespool nimetatud fondid võivad kõnealust meedet kaasfinantseerida. Nende eeskirjade vastuvõtmine ei takista liikmesriikidel kohaldada rangemaid siseriiklikke sätteid teatavatel juhtudel, mis tuleb kindlaks määrata. Eeskirju tuleks kohaldada kõigi määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 30 lõikes 2 sätestatud ajavahemikul tehtavate kulutuste suhtes.

(6) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 36 lõikes 1 nähakse ette, et eesmärgi 2 piirkondades võetavate EAGGFi tagatisrahastust finantseeritavate maaelu arengu meetmete suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1260/1999 ja selle rakendussätteid, kui määruses (EÜ) nr 1257/1999 ei ole sätestatud teisiti. Seepärast kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud eeskirju selliste meetmete suhtes, mis moodustavad osa eesmärgi 2 piirkondade programmidest, kui määruses (EÜ) nr 1257/1999 ja komisjoni määruses (EÜ) nr 1750/1999 ([7]), millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad määruse (EÜ) nr 1257/1999 kohaldamiseks, ei ole sätestatud teisiti.

(7) Struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmete suhtes kohaldatakse asutamislepingu artikleid 87 ja 88. Komisjoni otsus abi heakskiitmise kohta ei saa mõjutada riigiabi eeskirjadega seoses antavaid hinnanguid ning ei vabasta liikmesriiki kõnealustest artiklitest tulenevatest kohustustest.

(8) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas esitatud eeskirju kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 9 punktis e määratletud abivormidega seotud kulutuste abikõlblikkuse kindlaksmääramisel.

([1]) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
([3]) EÜT L 213, 13.8.1999, lk 1.
([4]) EÜT L 213, 13.8.1999, lk 5.
([5]) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 54.
([6]) EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10.
([7]) EÜT L 214, 13.8.1999, lk 31.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. juuli 2000

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Michaele SCHREYER

LISA

ABIKÕLBLIKKUSE EESKIRJAD

Eeskiri 1: tegelikult tehtud kulutused

1. LÕPLIKE ABISAAJATE TEHTAVAD MAKSED

1.1. Lõplike abisaajate tehtavad maksed määruse (EÜ) nr 1260/1999 (edaspidi "üldmäärus") artikli 32 lõike 1 kolmanda lõigu tähenduses tehakse sularahas, kui punktis 1.4 esitatud eranditest ei tulene teisiti.

1.2. Asutamislepingu artiklile 87 vastavate abikavade või liikmesriikide poolt määratud asutuste antava abi puhul tähendavad "lõplike abisaajate tehtavad maksed" abi andvate asutuste poolt üksikisikutest abisaajatele makstavat abi. Lõplike abisaajate tehtavaid abimakseid tuleb põhjendada, viidates abi andmise tingimustele ja eesmärkidele.

1.3. Juhtudel, mida ei ole nimetatud punktis 1.2, tähendavad "lõplike abisaajate tehtavad maksed" selliste üldmääruse artikli 18 lõike 3 punkti b kohaselt programmitäiendis määratletud asutuste ning avalik-õiguslike või eraõiguslike ettevõtete tehtavaid makseid, kes on teatava meetme eest otseselt vastutavad.

1.4. Punktides 1.5-1.7 sätestatud tingimustel võivad amortisatsioon, mitterahalised sissemaksed ja üldkulud samuti moodustada osa punktis 1.1 osutatud maksetest. Struktuurifondi kaasfinantseerimine teatava meetme puhul ei tohi pärast meetme lõpuleviimist ületada abikõlblikke kogukulutusi, välja arvatud mitterahalised sissemaksed.

1.5. Amortisatsioonikulud, mis on seotud sellise kinnisvaraga või selliste seadmetega, mille puhul on otsene seos meetme eesmärkidega, käsitatakse abikõlblike kulutustena järgmistel tingimustel:

a) kinnisvara või seadmete ostmiseks ei ole kasutatud siseriiklikku ega ühenduse toetust;

b) amortisatsioonikulud arvutatakse kooskõlas asjakohaste raamatupidamiseeskirjadega; ja

c) kulud on seotud ainult kõnealuse meetme kaasfinantseerimisperioodiga.

1.6. Mitterahalisi sissemakseid käsitatakse abikõlblike kulutustena järgmistel tingimustel:

a) need kujutavad maa või kinnisvara, seadmete või materjalide, teadusuuringute, kutsealase tegevuse või vabatahtliku tasuta töö pakkumist;

b) need ei ole seotud eeskirjades 8, 9 ja 10 osutatud finantskorraldusmeetmetega;

c) nende väärtust saab sõltumatult hinnata ja auditeerida;

d) maa või kinnisvara pakkumise korral tõendab väärtust sõltumatu kvalifitseeritud hindaja või nõuetekohaselt volitatud asutus;

e) vabatahtliku tasuta töö väärtuse kindlaksmääramisel võetakse arvesse tööga seotud ajakulu ning tehtud töö eest tavaliselt makstavat tunni- ja päevatasu;

f) vajadusel järgitakse eeskirjade 4, 5 ja 6 sätteid.

1.7. Üldkulusid käsitatakse abikõlblike kulutustena tingimusel, et need põhinevad struktuurifondide kaasfinantseeritava meetme rakendamise tegelikel kuludel ning määratakse meetmele proportsionaalselt nõuetekohaselt põhjendatud õiglast ja erapooletut meetodit kasutades.

1.8. Punktide 1.4-1.7 sätteid kohaldatakse punktis 1.2 osutatud üksikisikutest abisaajate suhtes asutamislepingu artiklile 87 vastavate abikavade puhul ning liikmesriikide poolt määratud asutuste antava abi puhul.

1.9. Liikmesriigid võivad kohaldada punktidele 1.5-1.7 vastavate abikõlblike kulutuste kindlaksmääramisel rangemaid siseriiklikke eeskirju.

2. KULUTUSTE TÕENDAMINE

Üldjuhul tõendatakse lõplike abisaajate tehtavaid makseid maksekviitungitega. Kui see ei ole võimalik, tõendatakse makseid samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega.

Kui meetmete teostamiseks ei pea kasutama pakkumismenetlust, põhjendatakse lõplike abisaajate tehtavaid makseid meetme rakendamisega seotud asjaomaste asutuste ning avalik-õiguslike või eraõiguslike ettevõtete tegelikult tehtud kulutustega (sealhulgas punktis 1.4 osutatud kulutused).

3. ALLHANKED

3.1. Ilma et see piiraks rangemate siseriiklike eeskirjade kohaldamist, ei ole struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud järgmiste allhangetega seotud kulutused:

a) allhanked, mis suurendavad meetme teostamisega seotud kulutusi, lisamata sellele proportsionaalset väärtust;

b) vahendajate või konsultantidega seotud allhanked, mille puhul makset käsitatakse protsendina meetme kogukuludest, välja arvatud juhul, kui lõplik abisaaja põhjendab sellist makset, viidates tehtud töö või osutatud teenuste tegelikule väärtusele.

3.2. Allhankijad kohustuvad kõigi allhangete puhul esitama auditeerimis- ja kontrolliasutustele allhangetega seotud kõik vajalikud andmed.

Eeskiri 2: laekumiste käsitlemine raamatupidamises

1. Laekumised käesoleva eeskirja tähenduses hõlmavad tulu, mis saadakse meetme kaasfinantseerimisperioodil või, kui liikmesriik selle kindlaks määrab, pikema ajavahemiku jooksul kuni abi lõpetamiseni, müügist, rentimisest, teenustest, liitumistasudest või muudest samaväärsetest laekumistest, välja arvatud:

a) laekumised, mis saadakse kaasfinantseeritavate investeeringute majandusliku eluea jooksul ning mille suhtes kohaldatakse üldmääruse artikli 29 lõike 4 erisätteid;

b) laekumised eeskirjades 8, 9 ja 10 osutatud finantskorraldusmeetmete raames;

c) erasektorist meetmete kaasfinantseerimiseks antavad toetused, mis kirjendatakse koos avalike toetustega asjaomase abivormi rahastamistabelitesse.

2. Punktile 1 vastavaid laekumisi käsitatakse tuluna, mis vähendab kõnealuse meetme puhul nõutavat struktuurifondide kaasfinantseerimismahtu. Need lahutatakse enne struktuurifondide osaluse arvutamist või hiljemalt abi lõpetamisel meetme abikõlblikest kulutustest kas täielikult või proportsionaalselt, olenevalt sellest, kas need pärinevad täielikult või osaliselt kaasfinantseeritud meetmest.

Eeskiri 3: finantseerimis- ja muud kulud ning kohtukulud

1. FINANTSEERIMISKULUD

Võlaintressid (välja arvatud kulud intressitoetustele, mille eesmärk on vähendada ettevõtete laenukulusid heakskiidetud riigiabi programmi alusel), finantstehingute kulud, valuutavahetustasud ja valuutakahjum ning muud üksnes finantseerimisega seotud kulutused ei ole struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud. Ainult üldiste toetuste puhul käsitatakse määratud vahendaja poolt enne abi lõppmakse tegemist makstavaid võlaintresse abikõlblikuna pärast seda, kui ettemaksetelt nõutav krediidiintress on tasutud.

2. PANGAKONTO HOOLDUSTASUD

Kui struktuurifondide kaasfinantseerimine eeldab meetme rakendamiseks eraldi pangakonto või -kontode avamist, käsitatakse pangakontode avamise ja haldamisega seoses pangale makstavaid tasusid abikõlblikena.

3. JURIIDILISE NÕUSTAMISE TASUD, NOTARITASUD, TEHNILISE VÕI FINANTSEKSPERTIISI KULUD NING RAAMATUPIDAMIS- VÕI AUDITEERIMISKULUD

Need kulud on abikõlblikud, kui need on otseselt seotud meetmega ning vajalikud selle ettevalmistamiseks või rakendamiseks või, raamatupidamis- või auditeerimiskulude puhul, kui need on seotud korraldusasutuse nõuetega.

4. PANGA VÕI MUU FINANTSEERIMISASUTUSE ANTAVATE TAGATISTEGA SEOTUD KULUD

Need kulud on abikõlblikud juhul, kui tagatised on nõutavad siseriiklike või ühenduse õigusaktidega või komisjoni otsusega abi kinnitamise kohta.

5. TRAHVID, FINANTSKARISTUSED JA KOHTUKULUD

Need kulud ei ole abikõlblikud.

Eeskiri 4: kasutatud varustuse ostmine

Kasutatud varustuse ostmiskulud on struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud vastavalt järgmisele kolmele tingimusele, ilma et see piiraks rangemate siseriiklike eeskirjade kohaldamist:

a) varustuse müüja esitab tõendi selle päritolu kohta ja kinnitab, et selle ostmiseks ei ole eelneva seitsme aasta jooksul kordagi kasutatud siseriiklikku ega ühenduse toetust;

b) varustuse hind ei ületa selle turuväärtust ja on samalaadse uue varustuse hinnast madalam; ja

c) varustusel on meetme rakendamiseks vajalikud tehnilised omadused ning see vastab kehtivatele normidele ja standarditele.

Eeskiri 5: Maa ost

1. ÜLDREEGEL

1.1. Mitteehitusmaa ostuga seotud kulud on struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud vastavalt järgmisele kolmele tingimusele, ilma et see piiraks rangemate siseriiklike eeskirjade kohaldamist:

a) maa ost on otseselt seotud kaasfinantseeritava meetme eesmärkidega;

b) maa ost ei moodusta üle 10 % meetme abikõlblikest kogukulutustest, välja arvatud punktis 2 kirjeldatud juhtudel või juhul, kui komisjoni poolt kinnitatud abivormi puhul nähakse ette kõrgem protsendimäär,

c) sõltumatu kvalifitseeritud hindaja või nõuetekohaselt volitatud asutus tõendab, et ostuhind ei ületa turuväärtust.

1.2. Asutamislepingu artiklile 87 vastavate abikavade puhul hinnatakse maa ostu abikõlblikkust, lähtudes abikavast tervikuna.

2. KESKKONNAKAITSEMEETMED

Keskkonnakaitsemeetmete puhul on kulutused abikõlblikud, kui on täidetud kõik allpool loetletud tingimused:

— korraldusasutus teeb ostu kohta positiivse otsuse,

— maad kasutatakse otstarbekohaselt kõnealuses otsuses kindlaks määratud ajavahemiku vältel,

— maad ei kasutata põllumajanduslikul otstarbel, välja arvatud korraldusasutuse poolt heaks kiidetud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel,

— ost tehakse riigiasutuse või avalik-õigusliku isiku poolt või selle nimel.

Eeskiri 6: Kinnisvara ost

1. ÜLDREEGEL

Kulud, mis on seotud kinnisvara, st hoonete ja nende all oleva maa ostuga, on struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud juhul, kui ost on otseselt seotud asjaomase meetme eesmärkidega punktis 2 sätestatud tingimustel, ilma et see piiraks rangemate siseriiklike eeskirjade kohaldamist.

2. ABIKÕLBLIKKUSE TINGIMUSED

2.1. Sõltumatu kvalifitseeritud hindaja või nõuetekohaselt volitatud asutus peab tõendama, et hind ei ületa turuväärtust ning kinnitama, et hoone vastab siseriiklike õigusaktide nõuetele või, kui meetme puhul on ette nähtud, et lõplik abisaaja peab tegema vajalikud parandused, loetlema punktid, mille puhul hoone ei vasta kõnealuste õigusaktide nõuetele.

2.2. Hoonega seoses ei tohi olla eelneva 10 aasta jooksul antud siseriiklikku ega ühenduse toetust, mis põhjustaks abi dubleerimise ostu kaasfinantseerimisel struktuurifondidest.

2.3. Kinnisvara tuleb kasutada korraldusasutuse poolt ette nähtud otstarbel ja ajavahemikul.

2.4. Hoonet tohib kasutada ainult kooskõlas meetme eesmärkidega. Hoonet tohib kasutada avaliku halduse eesmärkidel ainult juhul, kui see on kooskõlas asjaomase struktuurifondi abikõlblike tegevustega.

Eeskiri 7: Käibemaks ning muud maksud ja tasud

1. Käibemaksu ei käsitata abikõlbliku kulutusena, välja arvatud juhul, kui lõplik abisaaja või üksikisikust abisaaja on selle asutamislepingu artiklile 87 vastavate abikavade puhul ning liikmesriikide poolt määratud asutuste antava abi puhul tegelikult ja lõplikult tasunud. Asjakohaste vahendite kaudu tagastatavat käibemaksu ei saa abikõlbliku kulutusena käsitada isegi juhul, kui lõplik abisaaja või üksikisikust abisaaja seda tegelikult ei tagasta.

2. Kui lõpliku abisaaja või üksikisikust abisaaja suhtes kohaldatakse käibemaksu käsitlevale nõukogu kuuendale direktiivile 77/388/EMÜ ([1]) vastavat kindlasummaliste toetuste kava, käsitatakse tasutud käibemaksu punkti 1 tähenduses tagastatavana.

3. Ühenduse kaasfinantseerimine ei tohi mingil juhul ületada abikõlblikke kogukulutusi, mis ei hõlma käibemaksu.

4. Muud struktuurifondide kaasfinantseerimisest tulenevad maksud ja tasud (eelkõige otsesed maksud ja palkadelt makstavad sotsiaalkindlustusmaksed) ei ole abikõlblikud kulutused, välja arvatud juhul, kui lõplik abisaaja või üksikisikust abisaaja on need tegelikult ja lõplikult tasunud.

Eeskiri 8: riskikapital ja laenufondid

1. ÜLDREEGEL

Struktuurifondid võivad kaasfinantseerida riskikapitalifondide ja/või laenufondide või riskikapitali haldusfondide (edaspidi "fondid") kapitali punktis 2 sätestatud tingimustel. Käesolevate eeskirjade puhul käsitatakse riskikapitalifondide ja laenufondidena investeerimisfonde, mis on konkreetselt ette nähtud omakapitali või muude riskikapitalivormide, sealhulgas laenude pakkumiseks komisjoni soovituses 96/280/EÜ ([2]) määratletud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Riskikapitali haldusfondidena käsitatakse fonde, mis on loodud investeerimiseks erinevatesse riskikapitali- ja laenufondidesse. Struktuurifondide osalusele fondides võivad lisanduda ühenduse teiste rahastamisvahendite kaasinvesteeringud või tagatised.

2. TINGIMUSED

2.1. Fondi kaasfinantseerijad või sponsorid peavad esitama põhjendatud äriplaani, milles on muu hulgas kindlaks määratud sihtturg, finantseerimiskriteeriumid ja -tingimused, fondi tegevuse eelarve, kuuluvus ja kaasfinantseerijad, fondi juhtimise asjatundlikkus, pädevus ja sõltumatus, fondi sisekorraeeskirjad, struktuurifondide toetuse põhjendused ja kavandatud kasutus, investeeringutest loobumise tingimused ning sätted, mis käsitlevad fondi lõpetamist, sealhulgas struktuurifondidest saadud toetusele vastavate tulude taaskasutamist. Korraldusasutus peab äriplaani hoolikalt hindama ja selle täitmist jälgima või tagama äriplaani hindamise ja täitmise jälgimise.

2.2. Fond on sõltumatu juriidiline isik, mille tegevust reguleerivad aktsionäridevahelised kokkulepped, või olemasolevas finantseerimisasutuses tegutsev eraldiseisev finantseerimisüksus. Viimasel juhul peab fondil olema eraldi rakendusleping, milles sätestatakse eelkõige eraldi arvepidamine, et fondi investeeritud uusi vahendeid (sealhulgas struktuurifondidelt saadud vahendid) oleks võimalik eristada finantseerimisasutuse algselt kasutatavatest vahenditest. Kõik fondis osalejad maksavad oma osamaksed sularahas.

2.3. Komisjon ei saa olla fondi osanik või aktsionär.

2.4. Struktuurifondide toetuse suhtes kohaldatakse üldmääruse artikli 29 lõigetes 3 ja 4 sätestatud piirmäärasid.

2.5. Fondid võivad investeerida väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse ainult nende asutamisel, esimestes tegevusetappides (sealhulgas stardikapital) või laienemisel ning üksnes sellistesse meetmetesse, mis fondijuhtide prognooside kohaselt on majanduslikult elujõulised. Elujõulisuse hindamisel tuleb arvesse võtta kõiki kõnealuse ettevõtte sissetulekuallikaid. Fondid ei tohi investeerida raskuses olevatesse äriühingutesse, nagu need on määratletud raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes. ([3])

2.6. Tuleb võtta vajalikud ettevaatusabinõud konkurentsimoonutuste minimeerimiseks riskikapitali- ja laenuturul. Omakapitaliinvesteeringutest ja laenudest saadava tulu (välja arvatud proportsionaalsed halduskulud) võib eeliskorras jagada erasektori aktsionäridele aktsionäride vahel sõlmitud kokkuleppes sätestatud tasu ulatuses ning pärast seda proportsionaalselt kõigi aktsionäride ja struktuurifondide vahel. Fondi tulu, mis vastab struktuurifondide toetustele, antakse uuesti kasutusse sama abikõlbliku piirkonna väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete arendustegevuseks.

([1]) EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1.
([2]) EÜT L 107, 30.4.1996, lk 4.
([3]) EÜT C 288, 9.10.1999, lk 2.

2.7. Halduskulud ei tohi abi kestuse vältel ületada 5 % aastas keskmiselt sissemakstud kapitalist, välja arvatud juhul, kui pärast pakkumismenetlust on vaja kehtestada kõrgem protsendimäär.

2.8. Meetme lõpetamisel käsitatakse fondi (lõpliku abisaaja) abikõlblike kulutustena väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse investeeritud või neile laenatud fondi kapitali, sealhulgas halduskulusid.

2.9. Struktuurifondidest ja teistest avaliku sektori allikatest fondidele antavate toetuste ning fondide poolt konkreetsetesse väikestesse või keskmise suurusega ettevõtetesse tehtavate investeeringute suhtes kohaldatakse riigiabi käsitlevaid eeskirju.

3. SOOVITUSED

3.1. Komisjon soovitab struktuurifondidest toetust saavatel fondidel järgida punktides 3.2-3.6 sätestatud head tava. Kui komisjon hindab fondi vastavust riigiabi käsitlevatele eeskirjadele, peab ta kõnealuste soovituste järgimist positiivseks märgiks. Soovitused ei ole kulutuste abikõlblikkuse seisukohalt siduvad.

3.2. Erasektori rahaline toetus peab moodustama märkimisväärse osa, mis on suurem kui 30 %.

3.3. Fondid peavad olema piisavalt suured ning hõlmama piisavalt suurt sihtrühma, et tagada meetmete majanduslik elujõulisus, kusjuures investeeringute ajakava peab olema kooskõlas struktuurifondide osalemise ajakavaga ning need tuleb suunata piirkondadesse, mille turgudel esineb puudujääke.

3.4. Struktuurifondid ja aktsionärid teevad fondi kapitalimakseid sama ajakava kohaselt ning proportsionaalselt märgitud osalusega.

3.5. Fonde peavad haldama sõltumatud eksperdirühmad, kellel on piisavalt ärialaseid kogemusi ning kes suudavad tõendada riskikapitalifondi haldamiseks vajalikku pädevust ja usaldusväärsust. Fondi juhatus valitakse konkursi korras, võttes arvesse kavandatud palgataset.

3.6. Fondid ei tohi üldjuhul omandada äriettevõtetes enamusosalust ning peaksid püüdma kõik investeeringud realiseerida fondi tegevusaja jooksul.

Eeskiri 9: tagatisfondid

1. ÜLDREEGEL

Struktuurifondid võivad kaasfinantseerida tagatisfondide kapitali punktis 2 sätestatud tingimustel. Käesolevas eeskirjas käsitatakse tagatisfondidena rahastamisvahendeid, mille abil eeskirjas 8 nimetatud riskikapitali- ja laenufondid ning muude väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete riskifinantseerimise kavad (sealhulgas laenud) kindlustatakse kahjumi vastu, mis tuleneb nende investeeringutest soovituses 96/280/EÜ määratletud väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse. Fondid võivad olla riiklikult toetatavad investeerimisfondid, milles osalevad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, erasektori osalusega kommertsfondid ning täielikult avalikust sektorist finantseeritavad fondid. Struktuurifondide osalusele fondides võivad lisanduda ühenduse teiste rahastamisvahendite poolt antavad osalised tagatised.

2. TINGIMUSED

2.1. Fondi kaasfinantseerijad või sponsorid peavad esitama põhjendatud äriplaani, mille suhtes kehtib *mutatis mutandis* sama kord nagu riskikapitalifondide puhul (eeskiri 8) ning milles on kindlaks määratud taotletav tagatisportfell. Korraldusasutus peab äriplaani hoolikalt hindama ja selle täitmist jälgima või tagama äriplaani hindamise ja täitmise jälgimise.

2.2. Fond on sõltumatu juriidiline isik, mille tegevust reguleerivad aktsionäridevahelised kokkulepped, või olemasolevas finantseerimisasutuses tegutsev eraldiseisev finantseerimisüksus. Viimasel juhul peab fondil olema eraldi rakendusleping, milles sätestatakse eelkõige eraldi arvepidamine, et fondi investeeritud uusi vahendeid (sealhulgas struktuurifondidelt saadud vahendid) oleks võimalik eristada finantseerimisasutuse algselt kasutatavatest vahenditest.

2.3. Komisjon ei saa olla fondi osanik või aktsionär.

2.4. Fondid võivad anda tagatisi ainult selliste meetmetega seotud investeeringutele, mis prognooside kohaselt on majanduslikult elujõulised. Fondid ei tohi anda tagatisi raskuses olevatele äriühingutele, nagu need on määratletud raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes.

2.5. Struktuurifondide toetusest pärast tagatiste maksmist järele jäänud osa antakse uuesti kasutusse sama abikõlbliku piirkonna väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete arendustegevuseks.

2.6. Halduskulud ei tohi abi kestuse vältel ületada 2 % aastas keskmiselt sissemakstud kapitalist, välja arvatud juhul, kui pärast pakkumismenetlust on vaja kehtestada kõrgem protsendimäär.

2.7. Meetme lõpetamisel käsitatakse fondi (lõpliku abisaaja) abikõlblike kulutustena fondi sissemakstud kapitali, mis sõltumatu auditi kohaselt on vajalik tagatiste, sealhulgas halduskulude katteks.

2.8. Struktuurifondidest ja teistest avaliku sektori allikatest tagatisfondidele antavate toetuste ning selliste fondide poolt konkreetsetele väikestele või keskmise suurusega ettevõtetele antavate tagatiste suhtes kohaldatakse riigiabi käsitlevaid eeskirju.

Eeskiri 10: liising

1. Liisingtehingutega seotud kulutused on struktuurifondide kaasfinantseerimiseks kõlblikud punktides 2–4 sätestatud eeskirjade kohaselt.

2. LIISINGUANDJALE ANTAV ABI

2.1. Liisinguandja saab ühenduse kaasfinantseerimise kaudu otsest abi, mida kasutatakse liisinguvõtja poolt liisingulepinguga hõlmatud vara eest tehtavate liisingmaksete vähendamiseks.

2.2. Liisingulepingutes, millega seoses makstakse ühenduse abi, tuleb ette näha väljaostuõigus või lepinguga hõlmatud vara kasulikule tööeale vastav minimaalne liisinguaeg.

2.3. Kui liisinguleping lõpetatakse enne minimaalse liisinguaja lõppemist pädevate asutuste eelneva nõusolekuta, kohustub liisinguandja tagastama asjaomastele siseriiklikele asutustele (asjakohase fondi krediidina) ülejäänud liisinguajale vastava osa ühenduse abist.

2.4. Liisinguandja poolt varade ostmist, mida tõendatakse maksekviitungi või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendiga, käsitatakse kaasfinantseerimiseks kõlbliku kulutusena. Ühenduse kaasfinantseerimiseks kõlblik maksimumsumma ei tohi ületada liisitava vara turuväärtust.

2.5. Liisingulepinguga seotud kulutused (eelkõige maksud, liisinguandja kasumimäär, intressi refinantseerimiskulud, üldkulud, kindlustusmaksed), mida ei ole nimetatud punktis 2.4, ei ole abikõlblikud.

2.6. Liisinguandjale makstavat ühenduse abi kasutatakse täielikult liisinguvõtja huvides, kohaldades liisinguajal kõigi liisingmaksete suhtes ühtset vähendamist.

2.7. Liisinguandja peab tõendama, et ühenduse abist tulenev kasu edastatakse täielikult liisinguvõtjale, esitades liisingmaksete jaotuse või kasutades mõnda teist meetodit, mis annab samaväärse tagatise.

2.8. Punktis 2.5 osutatud kulud, liisingutehingust tulenevate maksusoodustuste kasutamine ning muud lepingutingimused peavad olema võrdsed tingimustega, mida kohaldatakse ühenduse finantssekkumise puudumisel.

3. LIISINGUVÕTJALE ANTAV ABI

3.1. Liisinguvõtja saab ühenduse kaasfinantseerimise kaudu otsest abi.

3.2. Liisinguvõtja poolt liisinguandjale tehtavad liisingmakseid, mida tõendatakse maksekviitungi või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendiga, käsitatakse kaasfinantseerimiseks kõlbliku kulutusena.

3.3. Liisingulepingute puhul, milles nähakse ette väljaostuõigus või lepinguga hõlmatud vara kasulikule tööeale vastav minimaalne liisinguaeg, ei tohi ühenduse kaasfinantseerimiseks kõlblik maksimumsumma ületada liisitava vara turuväärtust. Muud liisingulepinguga seotud kulutused (maksud, liisinguandja kasumimäär, intressi refinantseerimiskulud, üldkulud, kindlustustasud jne) ei ole abikõlblikud.

3.4. Punktis 3.3 osutatud liisingulepingutega seotud ühenduse abi makstakse liisinguvõtjale ühes või mitmes osas vastavalt tegelikult tehtud liisingmaksetele. Kui liisingulepingu kestus ületab ühenduse abi raames tehtavate maksete raamatupidamisarvestusse kirjendamise lõpptähtaja, on abikõlblikud ainult selliste tasumisele kuuluvate liisingmaksetega seotud kulutused, mille liisinguvõtja on tasunud abiga seotud maksete lõpptähtajaks.

3.5. Liisingulepingute puhul, milles ei ole ette nähtud väljaostuõigust või mille kestus on liisingulepinguga hõlmatud vara kasulikust tööeast lühem, on liisingmaksed ühenduse kaasfinantseerimiseks kõlblikud võrdeliselt abikõlbliku meetme kestusega. Liisinguvõtja peab siiski suutma tõendada, et liisimine on tasuvaim meetod vara kasutamisvõimaluse saamiseks. Kui mõne teise meetodi kasutamisel (näiteks vara rentimisel) oleksid kulud olnud väiksemad, tuleb lisakulud abikõlblikest kulutustest maha arvata.

3.6. Liikmesriigid võivad kohaldada punktidele 3.1-3.5 vastavate abikõlblike kulutuste kindlaksmääramisel rangemaid siseriiklikke eeskirju.

4. MÜÜK JA TAGASIRENTIMINE

Liisinguvõtja poolt müügi-tagasirentimiskava alusel tehtavad liisingmaksed võivad olla abikõlblikud kulutused punktis 3 sätestatud eeskirjade kohaselt. Vara soetuskulud ei ole ühenduse kaasfinantseerimiseks kõlblikud.

Eeskiri 11: struktuurifondide haldamise ja rakendamisega seotud kulutused

1. ÜLDREEGEL

Liikmesriikide poolt struktuurifondide haldamise, rakendamise, seire ja kontrollimisega seoses tehtavad kulutused ei ole kaasfinantseerimiseks kõlblikud, välja arvatud juhul, kui punktis 2 on sätestatud teisiti või need kulutused kuuluvad punktis 2.1 sätestatud liikidesse.

2. KAASFINANTSEERIMISEKS KÕLBLIKE HALDUS-, RAKENDUS-, SEIRE- JA KONTROLLIKULUDE LIIGID

2.1. Punktides 2.2-2.7 sätestatud tingimustel on kaasfinantseerimiseks kõlblikud järgmised kululiigid:

— abi ja meetmete ettevalmistamise, valimise, hindamise ja seirega seotud kulutused (välja arvatud elektrooniliste haldus-, seire- ja hindamisssüsteemide soetamis- ja paigalduskulud),

— seirekomisjonide ja abi rakendamisega tegelevate allkomiteede koosolekutega seotud kulutused. Need kulutused võivad hõlmata ka kõnealuste komiteede töös osalevate ekspertide ja teiste isikutega, sealhulgas kolmandatest riikidest pärit osalejatega seotud kulusid, kui komiteede eesistujad leiavad, et nende isikute osalemine on abi tõhusa rakendamise seisukohalt oluline,

— meetmete auditeerimise ja kohapealse kontrollimisega seotud kulutused.

2.2. Töötasude, sealhulgas sotsiaalkindlustusmaksetega seotud kulutused on abikõlblikud ainult järgmistel juhtudel:

a) pädev asutus lähetab riigiteenistuja või mõne muu ametniku nõuetekohaselt vormistatud otsuse alusel täitma punktis 2.1 osutatud ülesandeid;

b) muud töötajad lähetatakse täitma punktis 2.1 osutatud ülesandeid.

Lähetus- või tööaeg ei tohi ületada abi kinnitamist käsitlevas otsuses sätestatud kulutuste abikõlblikkuse lõppkuupäeva.

2.3. Punktis 2.1 osutatud kulutustega seoses struktuurifondidest antav toetus piirdub maksimumsummaga, mis määratakse kindlaks komisjoni poolt kinnitatud abivormi puhul ja ei tohi ületada punktides 2.4 ja 2.5 sätestatud piirmäärasid.

2.4. Abivormide puhul, välja arvatud ühenduse algatused, eriprogramm PEACE II ja uuenduslikud meetmed, on piirmääraks järgmised summad:

— 2,5 % struktuurifondide sellisest kogutoetusest, mis on maksimaalselt 100 miljonit eurot,

— 2,00 % struktuurifondide sellisest kogutoetusest, mis on üle 100 miljoni euro ja maksimaalselt 500 miljonit eurot,

— 1,00 % struktuurifondide sellisest kogutoetusest, mis on üle 500 miljoni euro ja maksimaalselt 1 miljard eurot,

— 0,5 % struktuurifondide sellisest kogutoetusest, mis ületab 1 miljard eurot.

2.5. Ühenduse algatuste, eriprogrammi PEACE II ja uuenduslike meetmete puhul on piirmäär 5 % struktuurifondide kogutoetusest. Kui abivorm hõlmab mitme liikmesriigi osalust, võib komisjoni otsuses kindlaks määrata kõrgema piirmäära, et võtta arvesse suuremaid haldus- ja rakenduskulusid.

2.6. Punktides 2.4 ja 2.5 sätestatud piirmäärade summade arvutamisel loetakse struktuurifondide kogutoetuseks iga komisjoni poolt kinnitatud abivormi puhul kindlaks määratud kogutoetust.

2.7. Käesoleva eeskirja punktide 2.1–2.6 rakendamise suhtes lepivad kokku komisjon ja liikmesriigid ning see määratakse kindlaks konkreetses abivormis. Toetuse määr määratakse kindlaks kooskõlas üldmääruse artikli 29 lõikega 7. Seire eesmärgil koondatakse punktis 2.1 osutatud kulud eraldi tehnilise abi meetmesse või allmeetmesse.

3. MUUD TEHNILISE ABIGA SEOTUD KULUTUSED

Tehnilise abi raames kaasfinantseeritavate meetmete suhtes (näiteks uuringud, seminarid, teavitamismeetmed, hindamine ning elektrooniliste haldus-, seire- ja hindamissüsteemide soetamine ja paigaldamine), mida ei ole sätestatud punktis 2, ei kohaldata punktides 2.4–2.6 sätestatud tingimusi. Kõnealuseid ülesandeid täitvate riigiteenistujate ja muude ametnike töötasudega seotud kulutused ei ole abikõlblikud.

4. HALDUSORGANITE POOLT MEETMETE TEOSTAMISEGA SEOSES TEHTAVAD KULUTUSED

Kaasfinantseerimiseks on kõlblikud järgmised haldusorganite tehtavad kulutused, v.a tehniline abi, tingimusel et need ei tulene haldusorgani seadusejärgsetest kohustustest või tema tavapärastest halduse, seire ja kontrollimisega seotud tööülesannetest:

a) kulud, mis on seotud avalikku teenust osutava asutuse osutatavate teenustega meetme rakendamiseks. Kulude kohta esitatakse arve (avalik-õiguslikule või eraõiguslikule) lõplikule abisaajale või need tõendatakse samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentide alusel, mille abil saab kindlaks teha asjaomase avalikku teenust osutava asutuse tegelikud kulud seoses kõnealuse meetmega;

b) meetme rakenduskulud, sealhulgas teenuste osutamisega seotud kulutused, mille kannab haldusorgan, kes ise on lõplik abisaaja ja teostab meedet enda nimel, kasutamata tehniliste väliseksperte ja teiste ettevõtete abi. Kõnealused kulud peavad kajastama tegelikult ja otseselt kaasfinantseeritava meetmega seoses tehtud kulutusi ja need tõendatakse dokumentide alusel, mille abil saab kindlaks teha asjaomase avalikku teenust osutava asutuse tegelikud kulud seoses kõnealuse meetmega.

Eeskiri 12: meetmete abikõlblikkus sõltuvalt nende teostamise kohast

1. ÜLDREEGEL

Üldjuhul teostatakse struktuurifondide poolt kaasfinantseeritavaid meetmeid piirkonnas, millele abi antakse.

2. ERAND

2.1. Kui piirkond, millele abi antakse, saab osalist või täielikku kasu väljaspool kõnealust piirkonda teostatavast meetmest, võib korraldusasutus tunnistada selle meetme kaasfinantseerimiskõlblikuks tingimusel, et kõik punktides 2.2–2.4 sätestatud tingimused on täidetud. Muudel juhtudel võib meetme kaasfinantseerimiskõlblikuks tunnistada punktis 3 sätestatud korras. Kalanduse Arendusrahastust finantseeritavate meetmete puhul tuleb alati järgida punktis 3 sätestatud korda.

2.2. Meetme teostamise koht peab asuma liikmesriigi NUTS III tasandi piirkonnas, mis külgneb vahetult piirkonnaga, millele abi antakse.

2.3. Meetmega seotud abikõlblike kulutuste ülemmäär määratakse võrdeliselt kasuga, mida asjaomane piirkond meetmega seoses peaks saama ning see põhineb korraldusasutusest sõltumatu organi hinnangul. Kasu hindamisel võetakse arvesse abi eesmärke ja selle oodatavat mõju. Meetme kaasfinantseerimist ei saa heaks kiita juhul, kui saadava kasu osa on väiksem kui 50 %.

2.4. Ühegi abimeetme puhul ei tohiks punkti 2.1 alusel heaks kiidetud meetmete abikõlblikud kulutused ületada 10 % selle meetme abikõlblikest kogukulutustest. Lisaks sellele ei tohi kõigi punkti 2.1 alusel heaks kiidetud abivormi raames võetavate meetmete abikõlblikud kulutused ületada 5 % selle abivormi abikõlblikest kogukulutustest.

2.5. Korraldusasutuse poolt punkti 2.1 alusel heaks kiidetud meetmed esitatakse abi rakendamise aasta-ja lõpparuannetes.

3. MUUD JUHUD

Kui meetme teostamise koht asub väljaspool abi saavat piirkonda, kuid selle puhul ei ole täidetud punktis 2 sätestatud tingimused, või kui meedet finantseeritakse Kalanduse Arendusrahastust, peab komisjon liikmesriigi taotluse korral igal üksikjuhtumil meetme kaasfinantseerimiskõlblikuks tunnistamise eelnevalt heaks kiitma, võttes arvesse meetme teostamise piirkonna ja abi saava piirkonna lähedust, piirkonnas meetmest saadavat kasu ning kulutuste mahtu võrreldes meetme ja abivormi kogukulutustega. Kui abi on seotud äärepoolseimate piirkondadega, kohaldatakse käesolevas punktis sätestatud korda.